

COMUNE DI NAPOLI v. KOMISSIO

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

31 päivänä toukokuuta 2005 *

Asiassa T-272/02,

Comune di Napoli (Italia), edustajinaan asianajajat M. Merola, C. Tesauro,
G. Tarallo ja E. Barone,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään L. Flynn ja A. Aresu, prosessiosoite
Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan komission päätös, joka sisältyy 11.6.2002 Italian valtiovarainministeriölle osoitettuun kirjeeseen, joka koskee Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) myönnetyn rahoitustuen (tuki nro 850503066) päättämistä ja EAKR:stä myönnetyn toisen rahoitustuen (tuki nro 850503067) laskelmaa koskevan oikaisupyynnön hiljaista hylkäämistä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEENTUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.7.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat

- ¹ Kantaja hyväksyi 24.7.1981 Metropolitana di Napoli SpA -nimisen yhtiön esittämän, metrolinjan (linja 1) rakentamista Napoliin (Italia) koskevan hankkeen, jolla oli

tarkoitus liittää toisiinsa Garibaldin ja Colli Aminein asemat. Tähän linjaan kuuluu muun muassa Danten ja Vanvitellin asemien välinen rataosuus, joka kulkee Danten, Museon, Materdein, Salvator Rosan, Cilean ja Vanvitellin asemien kautta.

- 2 Komissio myönsi Euroopan aluekehitysrahastosta 19 päivänä kesäkuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1787/84 (EYVL L 169, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.1985 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3641/85 (EYVL L 350, s. 40), 20 artiklan 2 kohdan ja 22 artiklan 4 kohdan nojalla 16.2.1988 tekemällään, Italian tasavallalle osoitetulla päätöksellä K(88) 0166/038 (jäljempänä 16.2.1988 tehty päätös) Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tukea tämän hankkeen osan eli Museo-Cilea-rataosuuden ja Materdein aseman toteuttamista varten (jäljempänä hanke nro 850503067). Tuen määrä oli 50 prosenttia hankkeen nro 850503067 tukikelpoisista julkisista menoista (joiden määräksi oli vahvistettu 156 963 000 000 Italian liiraa (ITL)), ja näin ollen sen enimmäismäärä oli 78 481 500 000 ITL (jäljempänä tuki nro 850503067). Tämän hankkeen kokonaisinvestoinniksi oli arvioitu 156 963 000 000 ITL.

- 3 Komissio myönsi asetuksen N:o 1787/84 samojen säännösten nojalla 21.12.1989 tekemällään, Italian tasavallalle osoitetulla päätöksellä K(89) 2178/021 (jäljempänä 21.12.1989 tehty päätös) toisen EAKR:n tuen linjan 1 toisen osan eli Dante-Museo-rataosuuden ja Museon ja Danten metroasemien rakentamista koskevan hankkeen toteuttamista varten (jäljempänä hanke nro 850503066). Tämän tuen määrä oli 35,22 prosenttia hankkeen nro 850503066 tukikelpoisista julkisista menoista (joiden määräksi oli vahvistettu 227 153 000 000 ITL), ja näin ollen sen enimmäismäärä oli 80 000 000 000 ITL (jäljempänä hanke nro 850503066). Tämän hankkeen kokonaisinvestoinniksi oli arvioitu 227 153 000 000 ITL.

- 4 EAKR:n tukea (tuki nro 850503068) myönnettiin myös Cilea–Vanvitelli-rataosuuden ja Salvator Rosan ja Cilean metroasemien rakentamista varten (3.3.1987 tehty komission päätös K(87) 250/27). Tätä tukea ei ole riitautettu esillä olevassa asiassa.
- 5 Kantaja väittää, että linjan 1 rakentamista koskevan hankkeen hyväksyvässä päätöksissään kyseiset Italian viranomaiset (eli kantaja 24.7.1981, Italian liikenne-ministeriö 7.8.1982 ja Regione Campania 2.2.1983) olivat ”suositelleet selvittämään Museon aseman (jolle oli myönnetty [tukea nro 850503066]) osalta vaihtoehtoista ratkaisua, joka korvasi [Metropolitana di Napolin] alun perin esittämän hankkeen”. Tarkoituksena oli välttää kyseisten töiden toteuttamista maan pinnalla ja estää se, että niistä olisi aiheutunut vakavia häiriöitä tieliikenteelle.
- 6 Kantaja väittää, että vuonna 1991 (se viittaa erityisesti 14.5.1991 tehtyyn kaupunginvaltuuston päätökseen nro 257) kyseiset viranomaiset päättivät tehdä alkuperäiseen hankkeeseen muutoksia, joita olivat Museon metroaseman sijoittaminen maan alle ja sen siirtäminen lähemmäksi Danten metroasemaa. Tästä aiheutui Museo–Materdei-rataosuuden piteneminen (638 metristä 1 160 metriin), Dante–Museo-rataosuuden lyheneminen (450 metristä 405 metriin) ja töiden kustannusten kasvu.
- 7 Maksuviranomainen, joka oli esillä olevassa asiassa Italian valtiovarainministeriön kehitys- ja koheesiopolitiikasta vastaava osasto, esitti komissiolle 28.10.1999 hankkeen nro 850503067 loppusumman maksupyynnön. Maksuviranomainen ilmoitti, että hankkeen nro 850503067 kokonaisinvestoinnin ja tukikelpoisten julkisten menojen määrä oli 225 473 000 000 ITL ja että suoritettava loppusumma oli 15 696 300 000 ITL eli 16.2.1988 tehdyssä päätöksessä mainitun enimmäismäärän (78 481 500 000 ITL) ja tukena jo suoritettujen määrän (62 785 200 000 ITL) välinen erotus.

- 8 Maksuviranomainen esitti samana päivänä komissiolle myös tuen nro 850503066 toista osaa koskevan maksupyynnön.
- 9 Tuen nro 850503067 käsittely päätettiin lopullisesti 7.4.2000 (ks. jäljempänä 12 kohta).
- 10 Maksuviranomainen toimitti 26.2.2001 komissiolle tukea nro 850503066 koskevan asiakirjan, jonka otsikkona oli "11.1.2001 laaditun tarkastuslomakkeen ote". Tuossa asiakirjassa todetaan erityisesti seuraavaa:

"8. Toteutettuja töitä ja myönnettyä EAKR:n rahoitusta koskevia huomioita.

Tuki — — nro 850503066, jonka suuruus oli 80 miljardia [ITL] — — myönnettiin metrolinjan 1 rakentamiseen Napoliin, seuraavia rakennelmia varten:

— Museon asema

— Danten asema

— Museo–Dante-linjan tunneli.

Investoinnin suuruudeksi arvioitiin yhteisön päätöksen tekopäivänä 227,153 miljardia [ITL].

Museon asema ja Dante–Museo-tunnelit oli tarkoitus toteuttaa maan pinnalla, minkä seurauksena merkittäviä julkisia liikenneväyliä olisi pitänyt sulkea töiden koko keston ajaksi — —

Liikenneministeriö, Regione Campania ja [kantaja] katsoivat, että tämä ratkaisu ei ollut yhteensopiva kaupungin liikenneongelmien kanssa, ja ne pyysivät hyväksymään Museon aseman ja Dante–Museo-tunnelien vaihtoehdoisen toteuttamishankkeen siten, että ne toteutettiin maan alla ja näin ollen keskeyttämättä maanpäällistä liikennettä töiden aikana, mistä seurasi Museon aseman toteuttaminen maan alla.

Tällä linjalla olevien raiteiden erittäin suuren kaltevuuden vuoksi rakennelman siirtämisestä alemmalle tasolle seurasi tarve pidentää Museon aseman yläpuolella olevaa ratatunnelia (Materdei–Museo-rataosuus, jolle oli myönnetty tukea — — nro 850503067).

— — liitteenä olevasta piirroksesta käy selvästi ilmi linjauksen muutos ja Museon aseman siirtäminen.

Tämän siirtämisen seurauksena Museo–Dante-rataosuus lyheni (mikä käy ilmi tämän kertomuksen kohteena olevasta päätöksestä).

Materdei–Museo-rataosuuden osalta toteutettujen kustannusten [tuki nro 850503067] tilityksen yhteydessä Museon aseman yläpuolella olevan linjan pidentämisestä aiheutuneet kustannukset (jotka johtuivat, kuten edellä on todettu, Museon aseman siirtämisestä alemmalle tasolle) siirrettiin tälle viimeiselle rataosuudelle, minkä vuoksi viimeksi mainittujen kustannusten kokonaismääräksi tuli 225 795 934 379 ITL, mikä verrattuna yhteisön päätöksessä arvioituun 156 963 000 000 ITL:n suuruiseen kustannukseen tarkoittaa 68 832 934 379 ITL:n suuruisia lisäkustannuksia.

On huomattava, että i) rataosuuksiin jakaminen on merkitykseltään puhtaasti taloudellinen, koska kyseessä on yksi ainoa hanke [ja koska rataosuudet] liittyvät läheisesti toisiinsa sekä niiden toteuttamisen että niitä koskevan toimintasuunnitelman kannalta; ii) Museon aseman yläpuolella olevan rataosuuden pidentämisestä aiheutuvat kustannukset johtuvat kyseisen aseman siirtämisestä alemmalle tasolle ja sen sijaintipaikan fyysisestä muuttamisesta; iii) tämä muutos aiheutti Museo–Dante-linjan lyhenemisen (450 metristä 405 metriin); iv) näillä kahdella rataosuudella toteutettujen tunnelien pituus (1 160 metriä + 405 metriä = 1 565 metriä) on, kuten käy ilmi — — liitteenä olevasta kaaviosta, alun perin hyväksytyissä suunnitelmissa arvioitua (638 metriä + 450 metriä = 1 088 metriä) enemmän; v) se, että tästä pidennyksestä aiheutuvia menoja koskevat tositteet on liitetty Materdei–Museo-rataosuudella eikä Museo–Dante-rataosuudelle (johon sisältyy Museon aseman toteuttamisesta aiheutuva kustannus) johtuu EAKR:n päätösten otsikkoja koskevasta virheestä; vi) Materdei–Museo-rataosuuden pidennyksestä aiheutuvien kustannusten siirtämisestä koskemaan Dante–Museo-rataosuutta seuraa, että EAKR:n tukea koskevaan hakemukseen nro 850503067 (jonka käsittely on jo päätetty) liittyy joka tapauksessa merkittävä kustannusten kohoaminen; vii) mikäli tätä menojen siirtämistä ei voitaisi hyväksyä, kyseistä EAKR:n tukea koskevaa hakemusta nro 850503066 koskevat tositteet eivät riittäisi kattamaan koko rahoitusta, mistä seuraisi, että osalta kokonaisinvestointia jäisi puuttumaan rahoitus; viii) kokonaisinvestointiin kohdistuisi perusteeton tuen leikkaaminen: osa tukea menetettäisiin (EAKR:n tukea koskevan hakemuksen nro 850503066 osalta) siitä huolimatta, että kokonaishanke on edellyttänyt laajempia töitä ja että aiheutuneet kokonaismenot ovat osoittautuneet ennakoituja ja hyväksytyjä menoja suuremmiksi.

Nämä seikat huomioon ottaen on katsottava, että [kantajan] esittämä pyyntö siitä, että Museon aseman siirtämisestä alemmalle tasolle aiheutuneiden menojen se osa, joka oli aikaisemmin liitetty EAKR:n päätöksen nro 850503067 yhteyteen, hyväksytään esillä olevan hankkeen yhteydessä, on looginen, hyväksyttävä ja perusteltu.”

- 11 Samassa asiakirjassa maksuviranomainen esitti kaksi vaihtoehtoa tuen nro 850503066 ”rahoitusmenojen todentamiselle”, sen mukaan, hyväksytäänkö ”menojen uudelleenjaottelminen” vaiko ei. Ensimmäisessä vaihtoehdossa (menoja ei jaotella uudelleen), tarkastuspäivään mennessä toteutettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä oli 187 181 583 042 ITL ja tuen loppuosan määrä oli 1 161 353 547 ITL. Toisessa vaihtoehdossa (menojen uudelleenjaottelminen) menojen kokonaismäärä oli tarkastuspäivänä 230 957 083 117 ITL ja tuen loppusumma 15 236 000 000 ITL.
- 12 Komissio vastasi 7.3.2001 edellä mainittuun, 26.2.2001 päivättyyn kirjeeseen. Se totesi seuraavaa:

” — —

Italian viranomaiset ovat esittäneet tukien nro 850503066 ja nro 850503067 osalta kaksi erillistä pyyntöä, ja näin ollen niistä on tehty kaksi erillistä yhteisön päätöstä [21.12.1989 tehty päätös K(89) 2178/021 ja 16.2.1988 tehty päätös K(88) 0166/038].

Yksikkömme käytössä olevista asiakirjoista ei ilmene, että Italian viranomaiset olisivat viipymättä ilmoittaneet hankkeeseen tehdyistä muutoksista, joista on aiheutunut muutoksia niiden taloudellisiin puitteisiin.

Komission varainhoitoasetuksessa edellytetään, että maksusitoumusten on täsmällisesti vastattava suoritettuja maksuja ja komission erityispäätöksistä johtuvia oikeudellisia sitoumuksia.

Tuki nro 850503067 päätettiin 7.4.2000 ministeriönne 28.10.1999 tekemän loppusumman maksupyynnön perusteella.

Edellä esitetyn perusteella katsomme, että tuen nro 850503066 lopullinen tilitys on toteutettava ensimmäisen vaihtoehdon perusteella (menoja ei jaotella uudelleen), sellaisena kuin se selostetaan edellä mainitun kirjeenne liitteenä olevan tarkastuslomakkeen otteen sivulla 7.

— —”

¹³ Maksuviranomainen teki 26.3.2001 komissiolle tukea nro 850503066 koskevan loppusumman maksupyynnön 15 236 000 000 ITL:n suuruudesta summasta, ja ilmoitti, että tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärä oli 227 153 000 000 ITL ja kokonaisinvestoinnin määrä 230 957 000 000 ITL.

- 14 Samana päivänä maksuviranomainen esitti komissiolle myös tukea nro 850503067 koskevan loppusumman maksupyynnön, jolla oli tarkoitus korvata 28.10.1999 esitetty pyyntö. Uuden pyydetyn loppusumman määrä oli yhä 15 696 300 000 ITL, mutta kokonaisinvestoinnin määrä oli enää 185 252 000 000 ITL ja tukikelpoisten julkisten menojen määrä 156 963 000 000 ITL. Kantaja on selostanut istunnossa, että tällä pyynnöllä maksuviranomainen ei pyrkinyt oikaisemaan tuen loppusummaa vaan kyseisen tuen tukikelpoisten julkisten menojen todentamisen.
- 15 Komissio vahvisti maksuviranomaiselle 2.4.2001 pidetyssä kokouksessa 7.3.2001 päivätyssä kirjeessä esittämänsä kannan.
- 16 Komissio toimitti maksuviranomaiselle 11.5.2001 tuen nro 850503066 käsittelyn päättämistä koskevan ehdotuksen, ”joka perustui — — sen 7.3.2001 päivätyssä kirjeessä — — omaksumaan kantaan, joka oli vahvistettu [2.4.2001] pidetyssä kokouksessa”. Tämä ehdotus perustui 187 181 583 042 ITL:n suuruisiin tukikelpoisiin julkisiin menoihin ja 65 922 645 280 ITL:n suuruiseen EAKR:n tukeen (alun perin ilmoitettujen 80 000 000 000 ITL:n sijaan), mikä vastasi 35,22:ta prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista. Se kehotti kyseisiä viranomaisia esittämään sille mahdolliset huomautuksensa asiasta kolmen viikon kuluessa.
- 17 Maksuviranomainen esitti komissiolle huomautuksia 21.5.2001 päivätyllä kirjeellä ja Regione Campania 5.6.2001 päivätyllä kirjeellä.
- 18 Komissio vahvisti 12.9.2001 päivätyllä, Italian tasavallalle osoitetulla kirjeellä 11.5.2001 päivätyssä kirjeessä tekemänsä ehdotuksen, ja se kehotti Italian viranomaisia ilmoittamaan sille lopullisen kantansa kahden kuukauden kuluessa.

- 19 Kantaja ilmoitti 6.12.2001 päivätyllä kirjeellä komissiolle olevansa "ehdottomasti täysin eri mieltä tuen [nro 850503066] käsittelyn päättämistä koskevasta ehdotuksesta".
- 20 Maksuviranomainen totesi 13.3.2002 päivätyssä kertomuksessa, joka laadittiin komission tietojensaantipyynnön johdosta, ettei tukea nro 850503066 ja tukea nro 850503067 koskevien menojen välillä ollut päällekkäisyyttä. Se totesi, että 40 221 000 000 ITL:n suuruiseen summaan, joka vastasi 28.10.1999 päivätyssä kirjeessä ilmoitetun, hankkeen nro 850503067 kokonaisinvestoinnin (225 473 000 000 ITL) ja 26.3.2001 tehdyssä oikaisupyynnössä ilmoitetun kokonaisinvestoinnin (185 252 000 000 ITL) välistä erotusta, sisältyivät seuraavat kustannukset: Materdei–Museo-tunnelin pidentämistyöt, tämän pidentämisen jälkeiset lujittamistyöt ja näitä pidentämis- ja lujittamistöitä koskevat lupamaksut.
- 21 Maksuviranomainen totesi kertomuksessaan myös, että 26.3.2001 tehty oikaisupyynnö johtui "tarpeesta siirtää Materdei–Museo-tunnelin pidentämisestä aiheutuneet kustannukset — — EAKR:n tuen nro 850503066 rahoituksen yhteyteen, siltä osin kuin menot aiheutuivat Museon aseman siirtämisestä alemmalle tasolle ja sen sijaintipaikan muuttamisesta". Se totesi lopuksi, että tukea nro 850503066 koskeva loppusumman maksupyynnö, joka sisältyi 26.3.2001 päivätyyn kirjeeseen (ks. edellä 13 kohta), oli "täysin perusteltu".
- 22 Komissio ilmoitti maksuviranomaiselle 11.6.2002 päivätyllä kirjeellä, jonka jäljennös oli osoitettu kantajalle 26.6.2002, "lopullisesta päätöksestä[än] — — päättää [tuen nro 850503066] käsittely 11.5.2001 päivätyssä kirjeessä selostetulla tavalla" (jäljempänä kanteen kohteena oleva päätös). Se totesi muun muassa seuraavaa:

”[13.3.2002 päivätystä kertomuksesta] käy ilmi, että aikaisemmin [tuen nro 850503067 yhteydessä] ilmoitetut, 39 971 416 958 ITL:n suuruiset menot on siirretty [tukea nro 850503066 koskevaan] lopulliseen todistukseen. Nämä menot koskevat Museo–Materdei-tunnelin pidentämistä.

Komissio katsoo, että näitä menoja ei voida siirtää [tuen nro 850503066 yhteyteen] seuraavista syistä:

- [tukia nro 850503066 ja 850503067] koskevissa komission päätöksissä tehdään selvä fyysinen erottelu:
 - — — 21.12.1989 tehty päätös koskee EAKR:n tukea Dante–Museo-rataosuudella toteutettaville töille, mukaan luettuna Danten ja Museon asemat [tuki nro 850503066]
 - — — 16.2.1988 tehty päätös koskee EAKR:n tukea Museo–Cilea-rataosuudella toteutettaville töille, mukaan luettuna Materdein asema mutta ei S. Rosan ja Cilean asemia [tuki nro 850503067]
- edellä mainitut Museo–Materdei-tunnelin pidentämistä koskevat työt on selvästi toteutettu Museo–Cilea-rataosuudella, ja ne liittyvät näin ollen [tuen nro 850503067 yhteyteen], ja niistä on päätetty 16.2.1988 tehdyssä päätöksessä

— käytössämme olevista asiakirjoista käy selvästi ilmi, että vuoden 1988 lopussa/ vuoden 1989 alussa tehdyn hankkeen muutoksen vaikutuksena on ollut lisätä (tuesta nro 850503067) suoritettavia kustannuksia ja että Materdei–Museo-tunnelin pidentämisestä aiheutuneet kustannukset eivät sisältyneet kyseisellä tuella katettaviin kustannuksiin.”

23 Kantaja esitti komissiolle 3.9.2002 rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, s. 1) 32 artiklan 5 kohdan nojalla tuen nro 850503066 loppumaksun oikaisupyynnön ja pyysi, että tämä hyväksyisi ”Italian viranomaisten 26.3.2001 tekemän [tukea nro 850503067 koskevien] tilien oikaisupyynnön”. Kantaja ilmoitti vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen prosessinjohtotoimena esittämään kysymykseen, että komissio oli ilmoittanut 25.9.2002 päivätyllä kirjeellä pysyvän kanteen kohteena olevassa päätöksessä omaksumassaan kannassa.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

24 Kantaja on nostanut 4.9.2002 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nyt esillä olevan kanteen.

25 Komissio ei ole jättänyt vastinetta määräajassa. Koska kantaja ei ole kuitenkaan vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan 1 kohdan nojalla yksipuolista tuomiota, komissiolle on asetettu uusi määräaika vastineen jättämistä varten.

26 Komissio on jättänyt 19.12.2002 vastineen, jossa se on tyytynyt esittämään seuraavat huomautukset:

”1. [Kantaja] on vaatinut 6.9.2002 jättämällään kanteella, joka on kirjattu samana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamon rekisteriin, [kanteen kohteena olevan päätöksen] kumoamista.

2. Kanteen ’johdanto-osassa’ (1–4 kohta, s. 3 ja 4) [kantaja] toteaa, että se on tehnyt 3.9.2002 asiaa koskevien voimassa olevien säännösten mukaisesti kanteen kohteena olevan päätöksen oikaisemista koskevan hallinnollisen pyynnön ja että se odottaa päätöstä. Kantaja täsmentää tuossa yhteydessä, että se on nostanut nyt esillä olevan kanteen ’turvaamistoinena’, välttyäkseen siltä, että kanteen nostamiselle varattu määräaika ei kulu umpeen, ja ’että se varaa mahdollisuuden luopua kanteesta esillä olevassa asiassa, mikäli komissio päättää aloittaa uudelleen [tukea nro 850503066] koskevan menettelyn ja hyväksyä samanaikaisesti — — maksuviranomaisen 26.3.2001 esittämän, [tuen nro 850503067] loppusumman oikaisupyynnön’.

3. Komissio toteaa tämän osalta, että aluepolitiikan pääosaston toimivaltaiset yksiköt ja [kantaja] ovat olleet yhteydessä toisiinsa voidakseen selvittää mahdollisuuksia päästä ratkaisuun riidasta oikeudenkäynnin ulkopuolella. Näissä olosuhteissa on toivottavaa, että edellytykset täyttyisivät pian sille, että [kantaja] voisi kohtuullisesti luopua kanteesta esillä olevassa asiassa ja jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voisi poistaa esillä olevan asian rekisteristä ilman että se lausuu riidan kohteesta.

4. Tätä odotettaessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta pyydetään, [kantajan] suostumuksella, lykkäämään asian käsittelyä työjärjestyksen 77 artiklan c alakohdan mukaisesti.”

27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtaja on päättänyt 10.3.2003 antamallaan määräyksellä ja työjärjestyksen 77 artiklan c alakohdan mukaisesti lykätä asian käsittelyä 15.5.2003 saakka.

28 Kantaja totesi 9.5.2003 päivätyllä kirjeellä, ettei se aikonut jättää vastinetta.

29 Työjärjestyksen 64 artiklassa tarkoitettujen prosessinjohtotoimien nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehotti 26.9.2003, 8.12.2003 ja 6.4.2004 päivätyillä kirjeillä kantajaa esittämään tiettyjä asiakirjoja ja vastaamaan tiettyihin kysymyksiin. Kantaja vastasi näihin pyyntöihin sille asetetuissa määräajoissa.

30 Kirjallinen menettely päätettiin 23.12.2003.

31 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 6.7.2004 pidetyssä istunnossa.

32 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumooa kanteen kohteena olevan päätöksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

33 Komissio esittää vaatimuksensa seuraavalla tavalla:

”Komissio esittää vaatimuksinaan, että se toivoisi, että

— kaikki edellytykset täyttyvät pian, jotta [kantaja] voi kohtuullisesti luopua esillä olevaa asiaa koskevasta kanteesta

— ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei tarvitse lausua riidan kohteesta ja se voi poistaa asian rekisteristä

— tällä välin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi lykätä esillä olevan asian käsittelyä

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista työjärjestyksen mukaisesti.”

Oikeudellinen arviointi

Alustavia huomautuksia

- 34 Tukien nro 850503066 ja nro 850503067 ja 16.2.1988 ja 21.12.1989 tehtyjen päätösten kohteesta on esitettävä tiettyjä alustavia huomautuksia.
- 35 Kantaja perustaa kanteensa suurelta osin sellaiseen lähtökohtaan, jonka mukaan esillä olevassa asiassa myönnetyt EAKR:n tuet koskevat ”yhtä ainoaa hanketta”. Se väittää, että ”[Dante–Vanvitelli]-linjan on katsottava kokonaisuudessaan olevan teknisellä, toiminnallisella ja taloudellisella tasolla yksi ainoa hanke” ja että tämän linjan jakaminen kolmeen rataosuuteen, eli Dante–Museo-, Museo–Cilea- ja Cilea–Vanvitelli-rataosuuksiin, johtui ”puhtaasti rahoituksellisista seikoista, jotka liittyivät töiden etenemiseen, ja näin ollen rakennerahastoista myönnettävien tukien suorittamista koskeviin yksityiskohtiin”.
- 36 Näitä väitteitä ei voida hyväksyä. Kutakin rataosuutta koskevasta asiakirja-aineistosta käy selvästi ilmi, että vaikka ne kuuluivatkin laajempaan investointihankkeeseen (joka koski jopa Dante–Vanvitelli-rataosuutta laajempaa linjan 1 toteuttamista), kukin niistä muodosti erillisen hankkeen, ja että kullekin näistä hankkeista oli myönnetty EAKR:n erityistä rahoitustukea. Nämä rahoitustuet oli myönnetty kolmella erillisellä komission päätöksellä, jotka tehtiin eri päivinä ja niissä

vahvistettiin muun muassa erisuuruiset tukien määrät; lisäksi nämä päätökset tehtiin Italian viranomaisten tekemien kolmen erillisen hakemuksen perusteella.

- 37 Erityisesti on todettava, että tukea nro 850503066 koskeva päätös tehtiin 21.12.1989 Italian viranomaisten 18.11.1985 tekemän hakemuksen nro 85/IT-03/064/CA perusteella. Hankkeeseen, jota varten tukea oli myönnetty, kuului Danten ja Museon asemien sekä nämä asemat yhdistävän rataosuuden rakentaminen. Tämän hankkeen toteuttamisajanjaksoksi oli aluksi vahvistettu 1.11.1989–30.6.1994. Tuen määrä oli 35,22 prosenttia näiden töiden osalta aiheutuneista julkisista menoista.
- 38 Tukea nro 850503067 koskeva päätös tehtiin 16.2.1988 Italian viranomaisten 18.11.1985 tekemän hakemuksen nro 85/IT-03/065/CA perusteella. Hankkeeseen, jota varten tukea oli myönnetty, kuului Materdein aseman ja Museo-Cilea-rataosuuden rakentaminen. Tämän hankkeen toteuttamisajanjaksoksi oli aluksi vahvistettu joulukuu 1987–joulukuu 1990. Tuen määrä oli 50 prosenttia näiden töiden osalta aiheutuneista julkisista menoista.
- 39 Kantaja esittää kanteensa tueksi kolme kanneperustetta. Ensimmäinen niistä koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista, toinen ”aineellisen kohtuusperiaatteen” loukkaamista ja kolmas perustelujen puuttumista.
- 40 Ensiksi on tutkittava ”aineellisen kohtuusperiaatteen” loukkaamista koskevaa kanneperustetta.

Toinen kanneperuste, joka koskee "aineellisen kohtuusperiaatteen" loukkaamista

- 41 Kantaja toistaa heti aluksi, että Dante–Museo- ja Museo–Materdei-rataosuuksien toteuttaminen kuului yhteen ainoaan hankkeeseen, joka on "teknisesti, toiminnallisesti ja taloudellisesti erottamaton".
- 42 Se selostaa tämän jälkeen seuraavaa:
- aluksi maksuviranomainen oli tyytynyt jakamaan hyväksytyt kokonaiskustannukset "töiden sijainnin perusteella, ottamatta huomioon toteutettua muutosta", mistä oli aiheutunut "tämän logiikan mukaisesti Museo–Materdei-rataosuudelle jaoteltujen investointien" huomattava kasvu, ja tämän seurauksena "[tuen nro 850503067] yhteisrahoituksen prosenttimäärän merkittävä ja perusteeton väheneminen"
 - koska muutoksen, joka koski kyseisten "kokonaismäärärahojen" jaottelua kahden tuen kesken ja, joka toteutettiin siten, että tuen nro 850503067 yhteyteen siirrettiin osa tuelle nro 850503066 myönnettyistä määrärahoista, edellytyksenä olisi ollut, että komissio olisi tehnyt tätä koskevan uuden päätöksen, maksuviranomainen päätti sen sijasta pyytää tuen nro 850503067 laskelman oikaisua, jonka tarkoituksena oli tyypistää rataosuuden pidentämisestä aiheutuneita menoja ja siirtää ne tuen nro 850503066 yhteyteen
 - maksuviranomainen katsoi, että "kyseiset kustannukset voitiin yhtä hyvin jakaa toiminnallisen kriteerin perusteella, [tukeen nro 850503066 liittyvien] töiden sijaintia koskevan kriteerin asemasta ja sijaan, koska ne olivat aiheutuneet — —

sen muutoksen vuoksi, joka oli tehty Museon asemaa koskevaan hankkeeseen, jolle oli myönnetty [tuki nro 850503066]"

- tämän seurauksena maksuviranomainen ilmoitti hankkeen nro 850503066 loppusumman maksupyynnössä kustannusten kokonaismääräksi 230 957 000 000 ITL ja pysyi samalla tuen nro 850503067 laskelman oikaisua

 - tuen nro 850503067 osalta tukikelpoiksi ilmoitettujen menojen kasvamisesta ei seurannut tuen määrän korottamista, mutta Dante–Museo-rataosuuden lyheneminen sitä vastoin johti tuen nro 850503066 määrän pienenemiseen.
- 43 Kantaja katsoo näiden eri seikkojen perusteella, että komissio on toiminut kohtuuttoman muodollisesti ja perusteettomasti hylätessään edellä mainitun pyynnön ja pienentäessään tuen nro 850503066 määrää ”tukikelpoisten menojen riittämättömyyden perusteella (koska ne oli jo kohdistettu virheellisesti [tuen nro 850503067 yhteyteen]) siitä huolimatta, että kokonaiskustannukset ovat osoittautuneet suunniteltua suuremmiksi, ja vaikka on todettu, että työt on toteutettu hankkeen mukaisesti”. Toimiessaan tällä tavoin komissio on sen mukaan syyllistynyt ilmeiseen ”aineellisen kohtuuspriaatteen” loukkaamiseen.
- 44 Kantaja toteaa lisäksi, että jos komissio olisi todella katsonut, ettei maksuviranomaisen oikaisupyynnössä soveltamaa ”menojen jaottelun toiminnallista kriteeriä” voitu hyväksyä, sen olisi pitänyt ilmoittaa tästä viipymättä Italian viranomaisille, sekä selostaa, mitä menettelyä asiassa oli noudatettava. Se katsoo, että komissio olisi voinut löytää ratkaisun tähän puhtaasti muodolliseen kysymykseen ja välttyä näin aiheuttamasta sille vahinkoa.

- 45 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että toisin kuin kantaja väittää, kanteen kohteena oleva päätös on täysin perusteltu eikä sitä tehtäessä ole toimittu kohtuuttoman muodollisesti.
- 46 Lisäksi tämä päätös voidaan perustella tarpeella taata moitteeton yhteisön rahoitustukia koskevan järjestelmän toiminta ja yhteisön varainhoito. Se on yhteensoveltuva sen periaatteen kanssa, jonka mukaan kunkin tuen oikeudelliset ja rahoituskelliset puitteet määritetään sitovasti kyseisen tuen myöntämistä koskevalla yhteisön päätöksellä.
- 47 Kuten komissio toteaa perustellusti kanteen kohteena olevassa päätöksessä, 16.2.1988 ja 21.12.1989 tehdyissä päätöksissä tehdään "täsmällinen fyysinen ero". Asiakirja-aineistosta käy nimittäin ilmi, että hanketta nro 850503067 koskevat työt, joista määrätään 16.2.1988 tehdyssä päätöksessä, koskivat Museo-Cilea-rataosuuden toteuttamista, ja että hankkeeseen kuului Materdein aseman mutta ei Salvator Rosan ja Cilean asemien toteuttaminen, ja että hanketta nro 850503066 koskevat työt, joista määrättiin 21.12.1989 tehdyssä päätöksessä, koskivat Dante-Museo-rataosuuden toteuttamista, mukaan luettuna kahden viimeksi mainitun aseman toteuttaminen.
- 48 Asiakirja-aineistosta käy lisäksi ilmi (ks. erityisesti edellä 10 kohdassa mainittu asiakirja, jonka otsikkona on "11.1.2001 laaditun tarkastuslomakkeen ote" ja edellä 20 kohdassa mainittu, 13.3.2002 laadittu maksuviranomaisen kertomus), että kyseiset, esillä olevan asian kohteena olevat menot koskevat yksinomaan Museon asemasta eteenpäin toteutettuja töitä eli Museo-Materdein-linjan pidentämistä.
- 49 Näin ollen on selvää, että nämä menot ja työt kuuluivat hankkeen nro 850503067 eivätkä hankkeen nro 850503066 yhteyteen. Lisäksi maksuviranomainen oli käsittänyt asian alun perin juuri tällä tavoin tehdessään 28.10.1999 tuen nro

850503067 loppusumman maksupyynnön 225 473 000 000 ITL:n suuruisesta summasta, joka vastasi kokonaisinvestointia ja tukikelpoisia julkisia menoja eli summaa, johon sisältyivät kyseiset menot.

- 50 Koska 16.2.1988 tehdyn päätöksen mukaan tuen enimmäismääränä oli 78 481 500 000 ITL, komissio on perustellusti rajoittanut maksamistaan tähän viimeksi mainittuun määrään huolimatta siitä, että hankkeen nro 850503067 julkisten menojen kokonaismäärä oli osoittautunut alun perin suunniteltua korkeammaksi.
- 51 Samoin, koska esillä olevan asian kohteena olevia menoja ei voitu yhdistää hankkeeseen nro 850503066 ja koska ne oli jo liitetty hankkeeseen nro 850503067, joka oli päätetty huhtikuussa 2000, komissio ei voinut hyväksyä maksuviranomaisen 26.2.2001 tekemää ehdotusta ”menojen uudelleenjaottelemisesta”. Näin ollen se on perustellusti rajoittanut tuen nro 850503066 määrän 65 922 645 280 ITL:aan, eli 35,22 prosenttiin tukikelpoisista julkisista menoista (187 181 583 042 ITL).
- 52 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että maksuviranomaisen esillä olevassa asiassa noudattama menettely, jolla se pyrki saamaan 21.12.1989 määrätyn koko 80 000 000 000 ITL:n suuruisen enimmäismäärän maksetuksi, esittämällä pelkästään hankkeen nro 850503067 laskelmaa koskevan oikaisupyynnön, ei ollut sääntöjenmukaista.
- 53 Yhtäältä on todettava, että tämä pyyntö tehtiin, kun tuen nro 850503067 käsittely oli lopullisesti päätetty lähes vuotta aikaisemmin ja kun kyseiset julkiset menot oli jaoteltu hankkeen nro 850503067 yhteyteen.

54 Toisaalta ja joka tapauksessa on todettava, että vaikka laskelman oikaisupyyntö olisi tehty ajoissa ennen tuen nro 850503067 käsittelyn päättämistä, pelkästään sen avulla ei olisi voitu saavuttaa kantajan ehdottamaa lopputulosta. Kuten komissio on todennut useaan kertaan istunnossa, toimivaltaisten Italian viranomaisten olisi pitänyt esittää viimeistään Dante–Vanvitelli-rataosuuteen tehdyt muutokset hyväksyttäväksi komissiolle virallinen pyyntö 16.2.1988 ja 21.12.1989 tehtyjen päätösten muuttamisesta sekä liittää siihen kummankin hankkeen osalta uusi arvio kokonaisinvestoinnista ja tukikelpoisista menoista. Tällainen pyyntö olisi saattanut johtaa kumpaankin hankkeeseen liittyvien töiden uudelleenmäärittelyyn tai kyseisten kahden rahoitustuen määrän muuttamiseen.

55 On todettava, että esillä olevassa asiassa ei ole milloinkaan esitetty tällaista virallista pyyntöä. Metropolitana di Napolin 8.11.1988 komissiolle osoittama kirje, jonka kantaja on esittänyt vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen, ei voinut riittää tältä osin, koska kyseessä oli pelkkä selonteko töiden edistymisestä linjan 1 muodostavilla eri radanosilla. Erityisesti Museo–Materdei-rataosuuden osalta kyseinen yhtiö tyytyy mainitsemaan siinä sen, että kantajalla on aikomus hyväksyä ”vaihtoehtoinen hanke”.

56 Tämän lisäksi kantaja ei ole myöskään toimittanut vähäisintäkään vakuuttavaa näyttöä sen väitteensä tueksi, jonka mukaan komissiolle ”oli velvollisuus ilmoittaa jatkuvasti alkuperäiseen hankkeeseen [kyseisen] vaihtoehtoisen hankkeen johdosta tehdyistä muutoksista”. Niistä seikoista, jotka se on toimittanut vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen pyyntöön saada tätä koskevia täsmennyksiä, käy korkeintaan ilmi, että Italian viranomaisten toimittaessa EAKR:n tukea koskevat hakemukset, komissiolle ilmoitettiin siitä, että joitakin vuosia aiemmin oli tutkittu mahdollisuutta olla toteuttamatta Museon aseman rakennustöitä maan pinnalla. Sen ”kunnan päätöksen”, johon kantaja viittaa ensimmäisen kanneperusteensa yhteydessä (ks. jäljempänä 61 kohta) ja jolla

tarkoitetaan kaikella todennäköisyydellä 14.5.1991 tehtyä kunnan päätöstä nro 257 (ks. edellä 6 kohta), osalta riittää kun todetaan, että sen lisäksi, ettei sitä ole liitetty asiakirja-aineistoon, ei ole mitään perusteita katsoa, että sitä olisi milloinkaan toimitettu komissiolle.

- 57 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantaja ei voi vakavasti väittää, ettei komissio ole ilmoittanut ajoissa Italian viranomaisille siitä, että niiden ehdottama menojen jaotteleminen koskeva kriteeri ei ollut sääntöjenmukainen, ja ettei komissio ole selostanut, mikä olisi ollut asiassa noudatettava asianmukainen menettely. Asiakirja-aineistosta käy nimittäin ilmi, että maksuviranomainen on esittänyt ensimmäisen kerran vasta 26.2.2001 (ks. edellä 10 kohta) komissiolle kaksi ehdotustaan menojen jaottelusta. Komissiolla oli jo 2.4.2001 neuvottelu maksuviranomaisen kanssa, ja se muistutti tuolloin sille ne perustelut, joiden vuoksi se katsoi, että ehdotus ”menojen uudelleenjaottelamisesta” oli hylättävä. Lisäksi komissio toimitti 11.5.2001 maksuviranomaiselle ehdotuksen tuen nro 850503066 käsittelyn päättämisestä ja viittasi nimenomaisesti 7.3.2001 päivättyyn kirjeeseensä ja 2.4.2001 pidettyyn neuvotteluun (ks. edellä 16 kohta).
- 58 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että kanneperustetta, joka koskee ”aineellisen kohtuusperiaatteen” loukkaamista, ei voida hyväksyä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista

- 59 Kantaja väittää, että komissio on pienentäessään tuen nro 850503066 määrää verrattuna 21.12.1989 tehdyssä päätöksessä vahvistettuun määrään ja hylätessään tukea nro 850503067 koskevan oikaisupyynnön loukannut luottamuksensuojan periaatetta.

60 Se väittää, että sille on komission aikaisemman toiminnan vuoksi syntynyt perusteltuja odotuksia siitä, että sille maksettaisiin tuen nro 850503066 määrä kokonaisuudessaan.

61 Kantaja esittää tämän väitteensä tueksi seuraavat seikat:

— ”Museon aseman ja Museo–Materdei-osuudella sijaitsevan tunnelin rakentamishankkeen muuttamista koskeva kunnan päätös” on annettu komissiolle tiedoksi

— sille on näin ollen ilmoitettu teknisestä tarpeesta siirtää Museon asemaa kohti Danten asemaa, mistä aiheutui yhtäältä Dante–Museo-rataosuuden lyheneminen ja Museo–Materdei-rataosuuden ja sillä sijaitsevan tunnelin piteneminen sekä toisaalta reitin kokonaispituuden kasvaminen

— komissio ei ole missään vaiheessa vastustanut tätä hankkeen muutosta, eikä ole asettanut kyseenalaiseksi sen teknistä soveltuvuutta eikä ”taloudellista perusteltavuutta”

— komissio ei ole missään vaiheessa ilmoittanut, että kyseisen muutoksen toteuttamisesta ”seuraisi hankkeen — taloudellisista syistä tapahtuvan — kahteen osaan jakamisen vuoksi tuen kokonaismäärän pieneneminen siitä huolimatta, että investointi suureni”

- työt on toteutettu kokonaisuudessaan niitä koskevien määräysten mukaisesti ja asetetuissa määräajoissa

- Dante–Vanvitelli-rataosuuden rakentamisesta aiheutuneet kokonaiskustannukset eivät ole olleet pienempiä vaan päinvastoin alun perin arvioituja menoja suurempia

- kantaja ei ole milloinkaan vaatinut komissiota osallistumaan hankkeen muutoksesta aiheutuneisiin lisäkustannuksiin, vaan ainoastaan, että se maksaa sille alun perin päätetyt tukien määrät kokonaisuudessaan.

⁶² Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo tämän osalta, että oikeuskäytännöstä seuraa, että kaikilla taloudellisilla toimijoilla, joille toimielimen toiminnan vuoksi on syntynyt perusteltuja odotuksia, on oikeus vedota luottamuksensuojan periaatteeseen (asia T-81/95, Interhotel v. komissio, tuomio 14.7.1997, Kok. 1997, s. II-1265, 45 kohta ja asia T-126/97, Sonasa v. komissio, tuomio 29.9.1999, Kok. 1999, s. II-2793, 33 kohta).

⁶³ Esillä olevassa asiassa kantajan vetoamat seikat eivät olleet luonteeltaan sellaisia, että sille olisi niiden vuoksi syntynyt perusteltuja odotuksia siitä, että se olisi saanut 21.12.1989 tehdyssä päätöksessä määrätyn summan kokonaisuudessaan.

⁶⁴ Kuten edellä 56 kohdassa on jo todettu, asiassa ei ole näytetty, että ”Museon aseman ja Museo–Materdein-osuudella sijaitsevan tunnelin rakentamishankkeen muuttamista koskeva kunnan päätös” olisi annettu komissiolle tiedoksi. Yleisemmin

voidaan todeta, että asiassa ei ole näytetty, että toimivaltaiset Italian viranomaiset olisivat ilmoittaneet komissiolle kyseisiä hankkeita koskevista muutoksista ajoissa ja sillä täsmällisyydellä, jota komissiolla on oikeus odottaa tuensaajilta. Sitä, että komissio ei ole esittänyt vastalauseita näistä muutoksista, ei voida näissä olosuhteissa tulkita siten, että ne merkitsisivät, että se on hyväksynyt sen, että selvästi hankkeen nro 850503067 yhteyteen kuuluvat tietyt julkiset menot olisi voitu sisällyttää hankkeeseen nro 850503066.

65 Komission toimintaa voitiin vieläkin vähemmän tulkita tällä tavoin, kun otetaan huomioon, että maksuviranomainen oli itse liittänyt 28.10.1999 esittämässään, tuen nro 850503067 loppusumman maksupyynnössä kyseiset julkiset menot hankkeen nro 850503067 yhteyteen ja odottanut 26.2.2001 saakka, kunnes se esitti näkemyksensä, jonka mukaan ne kuuluivatkin itse asiassa hankkeen nro 850503066 yhteyteen.

66 Joka tapauksessa, ja kuten on jo todettu edellä 54 kohdassa, kantajan toivoma tulos olisi joka tapauksessa voitu saavuttaa aikaisintaan 16.2.1988 ja 21.12.1989 tehtyjen päätösten muuttamista koskevan virallisen pyynnön esittämisen jälkeen, mutta esillä olevassa asiassa tällaista pyyntöä ei ole milloinkaan esitetty.

67 Tästä seuraa, että kanneperuste, joka koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista, on perusteeton.

Kolmas kanneperuste, joka koskee perustelujen puuttumista

68 Kantaja väittää, että kanteen kohteena oleva päätös on virheellinen perustelujen puuttumisen vuoksi.

- 69 Se toteaa ensinnäkin, että komissio ei ole selostanut tuossa päätöksessä selvästi ja yksiselitteisesti tuen nro 850503067 laskelman oikaisupyynnön hylkäämisen perusteita, eikä se ole ilmoittanut niitä syitä, joiden perusteella se katsoi, että hankkeen muuttamisesta aiheutuneet kustannukset oli sisällytettävä tuon tuen eikä sitä vastoin tuen nro 850503066 yhteyteen.
- 70 Kantaja toteaa toiseksi, että kanteen kohteena olevasta päätöksestä ei käy selvästi ilmi perusteita, joiden nojalla tukea nro 850503066 on pienennetty alun perin myönnettyyn määrään verrattuna. Se vetoaa tämän kanneperusteen tueksi yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-189/90, Cipeke vastaan komissio, 4.6.1992 antamaan tuomioon (Kok. 1992, s. I-3573, 16–18 kohta) ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-450/93, Lisrestal ym. vastaan komissio, 6.12.1994 antamaan tuomioon (Kok. 1994, s. II-1177).
- 71 Tämän osalta on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yksittäistapausta koskevan päätöksen perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmentävä riidanalaisen toimenpiteen tehneen yhteisön toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Perustelujen riittävyttä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa sitä, täyttävätkö päätöksen perustelut EY 253 artiklassa asetetut vaatimukset, on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1719, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 72 Kanteen kohteena olevasta päätöksestä käy selvästi ilmi, että komissio on katsonut, että 21.12.1989 tehty päätös koski Dante–Museo-rataosuudella toteutettavia töitä, kun taas 16.2.1988 tehty päätös koski Museo–Cilea-rataosuudella toteutettavia töitä, ja että esillä olevan asian kohteena olevat kustannukset oli liitetty yksinomaan tuen nro 850503067 yhteyteen sillä perusteella, että ne koskivat tuolla viimeksi mainitulla

rataosuudella toteutettuja töitä. Kanteen kohteena olevasta päätöksestä käy samoin selvästi ilmi, että komissio on näissä olosuhteissa katsonut, että kyseiset kustannukset oli vähennettävä tuen nro 850503066 yhteydessä ilmoitetuista menoista, minkä välttämättömänä seurauksena on ollut alun perin hyväksytyyn tuen määrään pieneneminen.

- 73 Lisäksi on todettava, että komissio oli 7.3.2001 päivätyssä kirjeessään (ks. edellä 12 kohta) selvästi todennut tukien nro 850503066 ja nro 850503067 ja niiden myöntämistä koskevien päätöstensä olevan toisistaan erillisiä toimia, sekä huomauttanut, että Italian viranomaiset eivät olleet ilmoittaneet sille ajoissa Dante-Vanvitelli-linjan rakentamishankkeeseen tehdyistä muutoksista.
- 74 Tästä seuraa, ettei perustelujen puuttumista koskevaa kanneperustetta voida hyväksyä.
- 75 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 76 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Esillä olevassa asiassa komissio on vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään oikeudenkäyntikuluista "työjärjestyksen mukaisesti". Ei voida katsoa, että kyseessä olisi vaatimus kantajan velvoittamisesta korvaamaan oikeudenkäyntikulut (ks. vastaavasti asia C-255/90 P, Burban v. parlamentti, tuomio 31.3.1992, Kok. 1992, s. I-2253, 26 kohta). Näin ollen on määrättävä, että asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Kanne hylätään.**

- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Julistettiin Luxemburgissa 31 päivänä toukokuuta 2005.

H. Jung

P. Lindh

kirjaaja

jaoston puheenjohtaja